

פני עין חמד

יזכר לאלוהי י"י בית הכנסת לכולנו "עין חמד" - מקבלת ציון

פרשת האזינו - כחה של תפלה

"עלה אל הר העברים הנה וכו' ומת בהר" (דברים ל"ב, מ"ט-נ')

ואומרים תהילים".

סגרתי את הטלפון ואמרתי כמה פרקי תהילים. התקשרתי שוב לאמא. אבא לקח את הטלפון ואמר: "בשביל מה לנסוע לבית החולים? מי אמר שיש חום גבוה? תמדוד עכשיו". מדדתי וראיתי שהחום ירד בהרבה. כשאמרתי לאבא: "אתה בעל מופת" - הוא צעק עלי: "ואתה אפיקורס".

הגה"צ רבי ראובן קרלנשטיין זצ"ל המחיש כעין זה: אברך יש לו ילד חולה. הוא מגיע איתו למרפאה וממתין בתור. לפתע הוא נזכר שלא התפלל מנחה. הוא הולך להתפלל אבל מתפלל בחטף כי מפחד להפסיד את התור ורץ וחוזר לרופא. רבי ראובן מסביר: "סידרו לך פגישה עם רופא כל בשר, הרופא האמיתי היחיד שמועיל מהרופא ההוא. אם תבקש קצת יותר חזק ברפאנו, יועיל יותר מהרופא שאתה ממתין לו".

על דרך זה הגר"ח שמואלביץ זצ"ל אמר שכל ישראל היו יכולים לצעוק ולתקן יום תפילה לקב"ה כדי לבטל את הגזירה של מיתת משה- ולהצליח. מוכח מזה שתפילה היא מציאות בבריא! כמו שאפשר לשבור את תיבת נוח, כך תפילה יכולה לשבור גזירות רעות! ואם כלל ישראל היו מתפללים, זה היה עוזר!

בברכת שבת שלום וחתימה טובה
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מברשת ציון

מזמור לאל

שעה	כנסת לבית	צאת לבית	יציאת חמץ
19:36	18:55	17:44	י"מ
19:32	18:53	18:02	ת"א
19:33	18:54	18:03	מ"ב
19:35	18:54	18:04	כ"ג

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
נתנאל בן ג'ניה

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתי בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה
אליהו נזרי בן ימנה
שמואל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
אושרית בת שושנה
דגנית בת שושנה
מיטל בת שושנה
דרור בן סופיה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניזרי בת סטה-
מרדכי ניזרי בן פרחיה-
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן נדימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבירה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

בפרשה נאמר: "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר: עֲלֵה אֶל הָר הָעִבְרִים הַזֶּה וְכֹוּ וַיֵּת בְּהָר" (דברים ל"ב, מ"ח-נ')

רש"י פירש: בשלושה מקומות נאמר "בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה", בנוח, שהיו בני דורו אומרים אין אנו מניחין אותו להיכנס בתיבה. הקב"ה אמר: 'הריני מכניסו בחצי היום וכל מי שיש בידו כוח למחות- יבוא וימחה'. במצרים וכו' גם כאן במיתתו של משה, היו ישראל אומרים, אדם שהוציאנו ממצרים וקרע לנו את הים והוריד לנו את המן והעלה לנו את הבאר וכו' אין אנו מניחין אותו. הקב"ה אמר: 'הריני מכניסו למערה בחצי היום, וכל מי שיש בו כוח יבוא וימחה'.

התמיה עולה מאליה, במבול שייכת טענה שלא יתנו לנוח להיכנס לתיבה ושישברו את התיבה, וכן ביציאת מצרים שייכת טענת המצרים שלא יניחו לעם ישראל לצאת, אבל איך שייך להתנגד לפטירת משה על ידי מחאת כלל ישראל?

איש יהודי צדיק וירא אלוקים היה בבני ברק ושמו רבי יקותיאל משה שושן זצ"ל. בנו סיפר: כשהייתי אברך צעיר, היה לי תינוק בבית בן שלושה חודשים שקיבל חום גבוה. החום לא ירד למרות שקיבל התרופות. השעה היתה שתים-עשרה בלילה. לא ידעתי אם לנסוע לבית החולים. התקשרתי ושאלתי את אמא מה לעשות.

אבא לקח את הטלפון ושאל מה קרה. סיפרתי לו שהתינוק חולה, והוא התחיל לצעוק עלי: "תהילים כבר אמרת?" והמשיך וגער בי: "יש לך ילד חולה כבר כמה שעות ואתה עוד לא אומר תהילים? עכשיו סוגרים את הטלפון

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג' בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ פיבי בת מזל ע"ה ונועם בן אורנה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
אדי אדוניו מזרחי בן שרה סרח

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן אריס
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - יום כיפור

מהן הלכות יום הכיפורים?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי שליט"א:

תשובה: !

בתפילת שחרית בערב יום כיפור לא אומרים תחנון וכן נוהגים לעשות התרת נדרים. לא עושים מלאכה בערב יום כיפור. העושה מלאכה אינו רואה סימן ברכה לעולם. מנהג טוב לטבול במקווה בערב יום כיפור (ללא ברכה). מי שלא יכול ללכת למקווה, ישפוך על עצמו שנים-עשר וחצי ליטר מים. אם גם את זה לא יכול לעשות, ישהה תחת הטוש במקלחת עד שישער כמות של שנים-עשר וחצי ליטר.

יום כיפור לא מכפר על עבירות שבין אדם לחבירו עד שיפייס את חבירו. אדם שביקש מחילה וחבירו לא רצה למחול לו, יחזור לבקש מחילה עד שלוש פעמים, בכל פעם יקח איתו שלושה אנשים. אם חבירו עדיין מסרב למחול לו- הוא לא חייב לפייסו. אם הוא צריך לפייס את רבו, יחזור אפילו אלף פעמים עד שיתפייס.

מכל מקום לא יהיה אכזרי מלמחול. **כל המעביר על מידותיו - מעבירים לו על כל פשעיו.** חובה קדושה לבקש סליחה מהוריו ורבותיו. בעל ואישה ימחלו זה לזה. טוב שיאמר בפיו: "אני מוחל וסולח לכל מי שחטא כנגדי בין בגופי ובין בממוני".

נוהגים להתפלל תפילת מנחה בעוד היום גדול כלומר בשעה מוקדמת. בתפילת העמידה לאחר שיאמר את הפסוק "ה'י לְרַצוֹן אֶמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי" (תהילים י"ט, ט"ו) יאמר וידוי 'על חטא' כפי שנדפס במחזורים. יש נוהגים ללקות ל"ט מכות ברצועה כדי שמתוך כך יתן אל ליבו לעשות תשובה.

ילך לביתו ויאכל סעודה מפסקת. יש לפרוש מכל חמשת העינויים: אכילה, שתיה, רחיצה, נעילת נעלי עור ותשמיש המיטה לפני שקיעת החמה. (מצווה מן התורה להתחיל בכל דיני התענית לפני שקיעת החמה. ראוי לנהוג כך לפחות רבע שעה לפני שקיעת החמה).

מצווה להדליק נרות לכבוד יום הכיפורים. לפני ההדלקה יש לברך "אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת וְשֶׁל יוֹם הַכִּיפּוּרִים". בנוסף יש להדליק נר נשמה, שכן הבדלה נעשית על נר שדלק כל היום. אין לברך על ההדלקה ברכת 'שהחיינו' אלא רק לאחר חליצת נעליים, מכיוון שבברכת 'שהחיינו' מקבל על עצמו קדושת יום הכיפורים. נוהגים להתעטף בטלית לפני שקיעת החמה (כדי שיוכל לברך עליה) ומתפללים את כל תפילות יום הכיפורים בטלית כדי שיתפלל בכוונה.

הכל חייבים להתענות ביום כיפור. גם נשים מעוברות ומניקות חייבות להתענות. אסור לרחוץ במים ביום כיפור. אפילו להושיט אצבע במים אסור. לא אסרו אלא רחיצה של תענוג, אבל אם ידיו או שאר גופו היו מלוכלכים- מותר לרחצם מכיוון שאין זו רחיצה של תענוג. לא ישטוף את פניו ולא את פיו. ביום כיפור בשחרית יטול את ידיו לסירוגין עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד ויברך על נטילת ידיים.

ויתור וישועה

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'מתיקות הפרשה'. יש בו כדי ללמד אותנו כי מויתורים רק מרווחים. להלן הסיפור מפי בעל המעשה: לפני כחצי שנה קניתי אופניים חשמליות. באותו זמן אחד מחברי קינא באופניים שלי. מרוב קנאה הוא צבע את האופניים החדשות בספרי. זה כאב לי מאד, אבל הבנתי שה' בוחן אותי כעת אם אני מוותר או חלילה מחפש לנקום בחבר. למרות שידעתי מי עשה לי זאת שתקתי ולא אמרתי דבר.

לא חלפו ימים רבים והאופניים היקרות והחדשות נגנבו לי. הצטערתי מאוד וחזקתי את עצמי שלכל הפחות לא רבתי והשפלתי את חברי על אופניים שגם כך אינם ברשותי. בשבוע זה (פרשת ויקרא ה'תשפ"ג) ביום שלישי עברתי ליד חנות אופניים. הבחנתי שם לפתע כי האופניים שנגנבו לי מוצעות למכירה. ניגשתי למוכר ואמרתי לו שאופניים האלו הם שלי והם נגנבו ממני. אמרתי לו שהצבע שעל האופניים זו ההוכחה שהם שלי. למרבה המזל הוא אמר מיד: "אם זה שלך- קח אותם".

האמת שכמעט התייאשתי מהאופניים וה' ברוב רחמיו החזיר לי אותם במתנה. אני בטוח שזכות הויתור שלא הקפדתי ולא נקמתי בחברי היא שעמדה לי, ולא עוד אלא שבזכות הצבע זיהיתי את האופניים שלי. ראיתי שמויתור רק מרווחים. גם מה שהיה נראה בהתחלה כנזק וקושי היה בסופו של דבר לטובתי. מעבר לעובדה שקיבלתי בחזרה את האופניים שלי קיבלתי שיעור מאלף באמונה וביטחון ששווים יותר מהכל.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות מגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

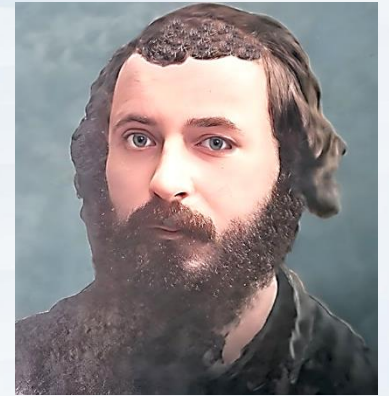
נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר הרב אהרן יחיאל הופשטיין זצ"ל

האדמו"ר הרב אהרן יחיאל הופשטיין זצ"ל המכונה 'רבי אהרלה קוז'ניצר': נולד בשנת ה'תרנ"א (1891) בקוז'ניץ. בן אחרי בן דור שישי לאדמו"ר רבי ישראל הופשטיין הידוע כמגיד מקוז'ניץ. בברית נקרא אהרן יחיאל. אהרן על שם הרה"ק האדמו"ר רבי אהרן פרלוב מקארלין והשם יחיאל על שם זקנו, אבי אביו, הרה"ק האדמו"ר רבי יחיאל יעקב הופשטיין מקוז'ניץ זיע"א. ב-י"ג אלול ה'תרס"ט (1909) נפטר אביו. רבינו היה באותו הזמן בן 18 שנים. רוב חסידי קוז'ניץ הכתירו את רבינו לשמש כאדמו"ר בקוז'ניץ במקום אביו. חלק מהחסידים הכתירו את הבן השני, רבי אשר אלימלך. בימי מלחמת העולם הראשונה נדד לאזורים שונים ברחבי פולין (רבינו התגורר בערים: וורשה, לובלין, ריקי, ראדום, פירקוב, לודז' ולבסוף קבע את מושבו באוטבוצק). בכל מקום שהגיע הוא השפיע רבות על היהודים באיזור. את עיקר תשומת הלב הקדיש לצעירים או לאנשים הפשוטים שביניהם, אלו שהיו צריכים יותר תמיכה רוחנית. אדמו"רים רבים הגיעו לרבינו. החזיר רבים בתשובה. מסעותיו חצו את יבשת אירופה. פעם נסע ללונדון לבדו ללא שום ליווי רק כדי להציל נשמה אחת של בחור. ביקר ברומה, אנטוורפן-בלגיה, צרפת, גרמניה ועוד מדינות במסגרות מסעותיו לחיזוק היהדות אצל בחורים שנזקקו לכך. התעסק בכל כוחו במצוות צדקה וחסד לסייע ולעזור לדלים ולאביונים. לא ירא לומר להם את האמת הצורבת מול עסקנים ופרנסים למרות שידע שהדבר עלול לעלות לו ברדיפות והתנכלויות כפי שאכן קרה. **בעל רוח-הקודש**. שעות ארוכות נהג לעמוד ולהגות בתורה בהתלהבות.

גדולתו בתורה היתה מופלאה. היה בקי בכל חדרי התורה. לילות רצופים ראו את האור דולק בחדרו או פגשו בו בביהמ"ד הריק באישון לילה כשהוא שקוע בלימודו. בתחילת מלחמת העולם השנייה רבינו היה בוורשה. על העיר הוטלה מצור והיהודים רוכזו בגטו. גם שם רבינו המשיך את עבודת הקודש כפי שהיה רגיל. תחת מטר הפצצות הנאצים היה יוצא לרחוב ללא פחד כדי להשיג מזון ומים לעניים ומדוכאים, לחזק ולעודד את רוחם. רבינו היה בין רשימת המבוקשים. דיוקנו הופץ בין השוטרים והחיילים. לא פעם התפרצו לתוך הבית בזמן ששהה שם. למרות שהצדיק ישב ליד השולחן ועסק בתורה, הם לא ראו את הצדיק. בסוף קיץ ה'תש"א (1940) הצליח להימלט מגטו וורשה לז'ליחוב. בערב ר"ה ה'תש"ב (1941) חלה בטיפוס. זמן קצר לפני שנפטר אמר שוב ושוב: "אני לא מסוגל לראות את הצרות של היהודים. שוחטים יהודים ואני לא יכול לעשות דבר". נפטר ב-ד' תשרי ה'תש"ג (1942). חי כ-51 שנים. בהלווייתו השתתפו אלפי אנשים וליוו את רבינו בדרכו האחרונה למרות הסכנה מהנאצים ששלטו שם. היתה זו ההלוויה האחרונה המסודרת בכל פולין בימי מלחמת העולם השנייה. ציונו בזליחוב שבפולין.

סבא (מצד האב): האדמו"ר ר' יחיאל יעקב מקוז'ניץ. **אביו:** האדמו"ר ר' ירחמיאל משה. אמו: מרת ברכה ציפורה גיטל (בת רבי מרדכי ישראל טברסקי. מחוסיין). **אשתו:** מרת רחל בת-שבע (בת דודו רבי אברהם פנחס ספרד מקיניו)

האדמו"ר ר' משה מרדכי בידרמן מלעלוב זיע"א סיפר כי כאשר הוא התארח אצל רבינו, הצדיק נתן לו חדר בביתו. ושם היה קובע את תפילותיו. "יום אחד נעלתי את הדלת על מנעול וברח והתבודדתי בתפילה. כאשר סיימתי את תפילת העמידה ופסעתי לאחוריי הופתעתי לראות את רבינו לידי ומקשיב לתפילתי. עד היום אני תמה מהיכן יכל להיכנס שכן נעלתי את הדלת על מנעול ומפתח".

פעם אחת הרבי צעק שצריך להזמין מרכבה כי צריך להגיע דחוף לתחנת הרכבת. האנשים לא הבינו מה קרה והזמינו מרכבה. רבינו פקד על העגלון למחר ולהגיע לתחנה. שם מצא ילד יהודי קטן שמשחק על מסילת הרכבת. הילד לא הרגיש בסכנה. הצדיק לקח אותו בחוזקה. לאחר מספר רגעים עברה שם הרכבת על הפסים שהילד שיחק שם. רבינו הרגיש זאת מרחוק ברוח-קודשו ומיהר להציל את הילד.

פעם אחת רבינו ציווה שכל האנשים כולל הנשים וילדיהם יתקהלו בביהמ"ד שלו באטוואצק בתאריך מסוים. לשמע הבקשה התפלאו האנשים, אבל כולם ידעו כי רבינו ניחן ברוח-הקודש ולכן מילאו את בקשתו. ביום המיועד התקהלו כולם: גברים, נשים וטף. ביתו של רבינו היה מעל לבית-המדרש. הם ראו את הצדיק הולך ושב במרפסת וכולו תפוס בשרעפי קודש. לאחר זמן מה נעמד ושאל: "האם כולם כאן?" - "כן", השיבו. רבינו ירד והתחיל לחלק את כל הקהל לשלוש קבוצות. רבינו הפריד את אחד הילדים מאביו.

הילד ביקש להיות עם אביו, עזב את הקבוצה והלך לקבוצה שבה היה אביו. הצדיק לקח את הילד והחזיר אותו לקבוצה ששם אותו. הילד שלא רצה לוותר שוב עזב את הקבוצה ורבינו חזר על מעשהו כבראשונה. לאחר מכן רבינו ציווה על הקהל לשוב לביתם. כולם תמהו, מדוע עשה כן? לאחר זמן מה הנאצים ימ"ש שלטו שם. קבוצה אחת את כולם, ללא יוצא מן הכלל, נשרפו הי"ד. קבוצה שניה נהרגו ע"י שהנאצים ירו בהם ימ"ש ואילו הקבוצה השלישית כולם נשארו בחיים. באותה הקבוצה היה הילד שרצה להיות בקבוצה עם אביו ושהרבי לא הסכים שיעבור להיות שם.

פעם אחת בחורים רבים קיבלו צו גיוס. הם חששו להתגייס מכיוון שידעו שיאכלו אותם נבלות וטרפות ויתכן וגם ירדו מרמתם הרוחנית. הם פנו לרבינו. הצדיק ביקש שביום מסוים כל הבחורים יתייצבו אצלו. כאשר הגיעו לשם, הרב ביקש מהם להוריד את הציצית מתחת לבגדיהם ולשים אותה על החולצה. לאחר מכן ביקש שיתנו לכולם מטאטים וילכו בשורה כפי שהולכים חיילים עם נשק. הם הלכו סביב הרחוב בו התגורר הרבי וחזרו לביתו. הצדיק לאחר מכן אמר: "כבר עשיתם את כל מה שצריך ואתם פטורים מהגיוס לצבא". **ביום הגיוס שחררו את כולם באופן פלא.**

